

at vedblive at opretholde disse Bestemmelser. Det har derfor glædet mig i høj Grad, at det Lovforslag, som vi nu have faaet forelagt, gaar ud paa at stille Adgangen for By og Land lige til begge disse to Institutioner. Det er ganske vist kun udtrykt i Lovforslagets Tittel, hvor Hospitalet betegnes som et „Rigshospital“, men af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det tydeligt nok, at Adgangen skal være lige for hele Landet. Det vil utvivlsomt lette Gennemførelsen betydelig. Jeg tror, at det er en Ordning, som er fuldstændig tilfredsstillende og ogsaa fuldstændig forsvarelig.

Lovforslaget gaar ud paa, at det bliver selve Hospitalet, der skal udrede de Midler, som behøves for at faa Hospitalet flyttet. Derved komme vi i alt Fald foreløbig ud over det økonomiske Spørgsmaal. Staten faar saa ikke andet at skyde til end selve den Plads, som nu, eller for længere Tid siden for Resten, er udset til at skulle optage begge disse Institutioner. Det er ganske vist heller ikke nogen Ubetrydelighed, idet 20 Tdr. Land ved Blegdamsfælleden har en ret betydelig Værdi. Paa den Maade kommer Staten til at give et klækkeligt Bidrag til Ordningen af dette Forhold. I øvrigt skal som sagt Flytningen bekostes af Hospitalets og Stiftelsens egne Midler. Derved vil det Resultat fremkomme, at de Midler, som Hospitalet har haft, ville blive benyttede helt ud, ja, maaske ville de ikke være fuldt tilstrækkelige til Hospitalets Flytning. Saa opstaar altsaa det Spørgsmaal: Hvor skulle Midlerne komme fra til Hospitalets Drift paa tilfredsstillende Maade? Her er det da klart, at der er ingen anden Vej at gaa end at ty til Statskassen, og derved vil dens aarlige Udgift til Hospitalet og Fødselsstiftelsen blive i meget betydelig Grad forøget. Den højtærede Kultusminister har antydnet, at det Beløb, der af Statskassen aarlig skulde udredes dertil, vil andrage 950,000 Kr. Det er et overordentlig stort Beløb, næsten det dobbelte af det, som vi hidtil have anvendt dertil, men det følger af sig selv, at naar Midlerne ere brugte, maa Statens Bidrag blive større. Selvfølgelig bliver der en lille Smule tilbage, Stiftelsernes Legater blive der jo frem-

deles, men paa den anden Side er det muligt, at Institutionerne blive nødtte til at optage et Laan, for at de kunne udrede de med Flytningen forbundne Udgifter. Under alle Omstændigheder maa Udgifterne i alt væsentligt udredes af Statskassen. Det er, som sagt, en meget bekostelig Historie, men Hospitalet er jo en Uddannelsesanstalt for alle Landets Læger, og Fødselsstiftelsen en Uddannelsesanstalt for alle Landets Jordemødre, altsaa der er for hele Landets Vedkommende knyttet ret betydelige Interesser til disse to Institutioner, og det er da ikke mere end naturligt, at det ogsaa er Statskassen, der kommer til at udrede den betydeligste Del af de Udgifter, som ere forbundne dermed.

Dernæst er der Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal tage Lovforslaget, som det foreligger, lade sig nøje med at beholde Titlen i den Forvisning, at det, som Bemærkningerne gaa ud paa, er Mening, at det bliver en fælles Institution for Land og By, eller om man vil søge at faa Bestemmelser i saa Henseende nærmere præciserede i Lovforslaget. Der kan ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt man vil have Indflydelse paa Ordningen med Hensyn til Benyttelsen af disse Institutioner. Saaledes som Forholdene nu ere, henhører dette under Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet med en Inspektør og et Lægeraad, og det bliver da at tage under Overvejelse, om dette Forhold skal vedblive at bestaa, om man finder denne Ordning betryggende, eller man muligvis vil søge at faa en Ændring deri. Det er et Spørgsmaal Udvalget maa tage under Overvejelse, og da Udvalgets Medlemmer sidst være enige om, at man vilde med al Kraft arbejde hen til at faa dette Forhold ordnet snarest muligt, føler jeg mig ogsaa forvisset om, at saaledes som Forslaget her foreligger, vil dette Arbejde gaa forholdsvis let. Jeg haaber i ethvert Tilfælde, at det vil lykkes os allerede i denne Samling at faa Lovforslaget i alt væsentlig i dets nuværende Skikkelse gjort til Lov. Jeg vil for mit Vedkommende anbefale Forslaget til Fremme her i dette høje Ting.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.